

- 2) Czy przepis ten znajduje zastosowanie również do zmiany rezerwacji, która nie została spowodowana przez przewoźnika lotniczego, lecz wyłącznie przez organizatora wycieczek?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 lipca 2017 r. — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH
& Co. KG/Stadt Kempten**

(Sprawa C-425/17)

(2017/C 347/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Kempten

Przy udziale: Landesrechtsanwaltschaft Bayern

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że przez „wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia” należy rozumieć jedynie wyroby tytoniowe do żucia w tradycyjnym rozumieniu?
2. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że „wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia” oznacza to samo co „tytoń do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 6 dyrektywy?
3. Czy odpowiedź na pytanie, czy dany wyrób tytoniowy jest „przeznaczony do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE, musi być udzielona w oparciu o obiektywną ocenę cech danego wyrobu, nie zaś w oparciu o informacje udzielone przez jego producenta czy też sposób, w jaki używają go w rzeczywistości jego konsumenci?
4. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że, aby uznać, iż mamy do czynienia ze przeznaczeniem do żucia konieczne jest, aby wyrób tytoniowy, ze względu na swą konsystencję i zwartość, nadawał się do żucia, a przy żuciu tego wyrobu uwalniały się zawarte w nim składniki?
5. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że, aby uznać, iż mamy do czynienia z wyrobem tytoniowym „przeznaczonym do żucia” konieczne, ale również wystarczające jest, aby wskutek lekkiego, powtarzającego się nacisku zębami czy też językiem wydzieliło się z tego wyrobu więcej składników niż wydziela się zeń przy samym trzymaniu w ustach?
6. Czy też do „przeznaczenia do żucia” konieczne jest, aby przy samym trzymaniu w ustach czy też ssaniu nie dochodziło do wydzielania się żadnych składników?
7. Czy cecha nadawania się „do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE może także zostać nadana wyrobowi tytoniowemu poprzez postać, w jakim jest oferowany, na przykład w bibułkowych saszetkach?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).